PROJECTE DE MANIFEST-PROGRAMA

Eleccions al Parlament de Catalunya 1988

21.82.11

CATALUNYA GUANYARÀ.

PSC

PSC-PSOE

Benvolgut amic, benvolguda amiga,

Aquesta primavera hi ha de nou eleccions al Parlament de Catalunya. És un esdeveniment molt important. El poble de Catalunya necessita en els propers mesos analitzar la situació del país, reflexionar i decidir el seu futur.

Els socialistes de Catalunya ens hem compromès a fer una campanya electoral serena i digna. Oferir serenament les pròpies opcions, amb arguments i raons, dignifica la política i dóna força a la sobirania del poble. Cal fer-ho. Dóna força a Catalunya.

En el text que segueix us exposem els nostres punts de vista i les nostres propostes.

Estem segurs que us interessaran, de la mateixa manera que ens interessen, i molt, les vostres opinions. Us convidem, en aquest sentit, a fer-nos arribar les vostres idees i suggeriments, per tal de poder-los incorporar al text definitiu del nostre programa.

Ens presentem en aquestes eleccions amb la il·lusió d'obrir una nova etapa de la vida del nostre país.

Volem constituir a Catalunya una nova majoria nacional i de progrés, amb uns objectius de govern ben clars i precisos.

Volem que la Generalitat deixi de ser el patrimoni d'un sol partit i torni a ser la institució nacional, oberta i plural, que Catalunya necessita. Que torni a ser la casa de tots els catalans, sense distincions ni diferències. Que guanyi força creixent per enfortir la nostra autonomia nacional.

Volem que el nou govern apliqui amb rigor, innovació i eficàcia, un programa de progrés.

Impulsar el desenvolupament econòmic, industrial i agrícola del país. Donar prioritat a un programa seriós d'infrastructura que posi el país a un nivell europeu.

Eliminar les desigualtats socials i territorials i preocupar-se especialment dels més febles.

Formar la joventut. Millorar les escoles, la formació professional, les universitats.

Fer que les administracions cooperin sense estèrils picabaralles per millorar les condicions de vida dels ciutadans.

Donar més mitjans als ajuntaments.

Impulsar una gestió del medi natural que preservi i recuperi l'equilibri i la bellesa de les nostres comarques.

Aquests són alguns dels objectius que trobareu exposats en aquest document. Assolir-los amb un govern de progrés no sols és avui convenient per a Catalunya. És també perfectament possible, si ens movem amb decisió i encert i sabem comunicar al poble el nostre entusiasme.

Molt cordialment,

Raimon Obiols.

Ja fa deu anys que Catalunya ha recuperat les seves institucions. En aquest temps han arrelat amb força enmig d'un poble que tant havia lluitat per tenir-les novament. Però en aquest recorregut s'han perdut moltes energies i il·lusions, i s'han malmès moltes de les potencialitats que la Catalunya autonòmica d'aquesta dècada tenia a les mans.

En aquest text us oferim una proposta per als quatre anys que s'atansen, amb les mesures que ens proposem de prendre des del govern de la Generalitat. Ho fem amb la convicció que, amb els socialistes, Catalunya pot fer millor el camí i arribar més enllà.

La situació actual, els reptes presents i els eixos de la nostra política

1

Hem entrat en un nou període de la vida política de Catalunya que pot estar presidit pels signes de la normalitat i de l'esperança. Podem donar per clausurat un període d'excepcionalitat. Els moments d'excepcionalitat de vegades són inevitables. De vegades serveixen per aixecar el tremp d'un poble i fer-lo resistir en circumstàncies adverses. Però no poden durar sempre; i no és bo que durin sempre. Un país no pot viure en la sotragada i la convulsió constant. Ens fa falta la normalitat perquè hi ha molta feina a fer i necessitem concentrar-nos-hi per fer-la ben feta. Catalunya ha de plantejar-se nous reptes i triar quina és la millor via per arribar-hi. Avui els signes d'esperança i optimisme predominen per sobre dels de desesperança i pessimisme.

Un nou període de la vida política de Catalunya

2

La situació econòmica de Catalunya és especialment positiva. La política econòmica del govern socialista ha resultat beneficiosa per a l'economia de Catalunya. L'economia espanyola millora i Catalunya està en condicions d'encapçalar aquest nou salt endavant. El contrast amb la situació de 1984 és evident: llavors parlàvem de desindustrialització, ZUR, atur creixent. Ara s'ha produït una inflexió de tendència important en l'economia de Catalunya: la renda per càpita de Catalunya creix més que la mitjana espanyola, l'atur hi és més reduït. Tant si observem els indicadors de consum, com si observem els d'activitat productiva; tant si comparem amb la situació econòmica del conjunt d'Espanya, com si comparem amb la situació d'un, dos o tres anys endarrera, tots els signes indiquen que la situació de l'economia de Catalunya ha millorat, i que es donen les condicions, si ho sabem aprofitar, per donar un gran salt endavant en la modernització de les estructures productives. És l'hora de començar a repartir els beneficis de la recuperació.

La situació econòmica de Catalunya és especialment positiva

3

S'ha cobert una primera etapa (1977-1987) del procés autonòmic. Hem assolit els objectius primers i bàsics en la consolidació del nostre autogovern. Fa un any estava pendent de signar-se l'acord de finançament autonòmic. Ara ja està signat. Aquest acord és un graó més en un llarg procés en què hem anat assolint gradualment noves cotes. El fet és que hem culminat un etapa. Tenim unes institucions rodades. Un sistema de finançament que funciona. Un marc competencial. Un pressupost de més de 600.000 milions de pessetes. Una administració de 80.000 funcionaris. Podem treballar amb normalitat i hem de fer-ho.

Hem assolit els objectius primers i bàsics en la consolidació del nostre autogovern

4

Els socialistes de Catalunya hem desenvolupat un paper d'enorme transcendència durant aquest període. La nostra tasca en la recuperació de l'autogovern i en el procés d'afirmació nacional de Catalunya ha estat inqüestionable. Els socialistes hem avantposat els objectius del país als de partit. Des de les grans mobilitzacions populars del 76 i 77 fins al paper, més callat però decisiu, que hem tingut en qüestions com la del finançament autonòmic, els socialistes ens hem mantingut en primera fila del combat per l'autogovern de Catalunya. Sense la funció integradora i solidària del PSC, tantes vegades ignorada i menystinguda, Catalunya no seria el país vertebrat i amb empenta que ara vol aconseguir noves fites.

Els socialistes de Catalunya hem desenvolupat un paper d'enorme trascendència durant aquest període

5

Ens trobem, doncs, davant del final d'una etapa i l'inici d'una de nova. Hem aconseguit unes institucions d'autogovern. Ara hem d'exercir aquest autogovern i aprofundir-lo. I la primera condició per fer-ho és un bon govern que sàpiga administrar bé els diners dels ciutadans. Ara cal governar bé en benefici de la majoria. Tanmateix, el fet que hi hagi unes condicions favorables no vol dir que no restin grans problemes encara sense solució. El que és important és l'ordre de prioritats que s'estableix i la voluntat política de resoldre'ls. El país vol saber on anem. Definir prioritats, establir programes, treballar col·lectivament des de les institucions, sumar i no dividir els esforços i les voluntats.

Ara cal governar bé en benefici de la majoria

6

El primer repte és evitar que el progrés econòmic només beneficiï uns quants sectors privilegiats. La prosperitat l'hem de notar tots. Perquè partim de més avall estem obligats a avançar de pressa en la construcció d'una societat més justa on el benestar sigui quelcom més que el cartell polític de la pseudobeneficència. No volem perpetuar la misèria, no ens rendirem als ghettos socials, a la situació «inevitable» dels marginats ni a les conseqüències personals i col·lectives de fenòmens com la drogaaddicció o la violència.

El primer repte és evitar que el progrés econòmic només beneficiï uns quants sectors privilegiats

7

Iniciar una nova etapa d'aprofundiment de l'autogovern, a partir dels objectius comuns establerts entre totes les forces polítiques. Evitar la fuga endavant i la divisió. Tenir present que el pluralisme és l'essència de la democràcia i el motor del dinamisme social i polític i que, per tant, la unitat darrera els objectius nacionals només serà autèntica si es basa en el reconeixement de la legítima discrepància, de l'existència de més d'una via possible. Fer funcionar adequadament l'administració de la Generalitat de Catalunya. Governar, i governar bé. Administrar els serveis sobre els quals tenim competència. Reformar quan calgui, innovar amb imaginació i prudència, posar l'Administració al dia. Tenir en compte que continuar la situació de desgavell significaria perdre una oportunitat històrica.

Reformar quan calgui, innovar amb imaginació i prudència, posar l'Administració al dia

8

Aquest són els reptes i els objectius que avui podem fixar-nos. Amb quins suports podem assolir-los? Quins sectors socials i quina majoria política poden coincidir amb nosaltres? Per dur a terme aquests objectius és necessària una nova majoria nacional i de progrés, capaç de dirigir la vida política de Catalunya. Aquesta majoria s'ha d'articular a partir de les forces polítiques que configuren l'actual oposició progressista a la majoria conservadora i s'ha de constituir amb els més amplis recolzaments parlamentaris possibles.

Per dur a terme aquests objectius és necessària una nova majoria nacional i de progrés

9

Els socialistes constituïm avui el principal punt de referència de l'esquerra a Catalunya, com a partit de govern i com a projecte polític. Podem donar per conclòs el període de l'esquerra dispersa. Els sectors dispersos s'han anat aglutinant entorn del PSC. Queden, però, alguns reptes que han d'orientar l'acció política dels socialistes: la consolidació de la nostra pròpia personalitat com a partit de govern, com a partit amb voluntat d'implantació social i com a partit present en la política espanyola; el reconeixement, el respecte i la col·labora-

Queden, però, alguns reptes que han d'orientar l'acció política dels socialistes

ció amb les altres forces de l'espai de l'esquerra; la culminació del procés d'agrupació entorn del PSC, per tal d'afavorir la nova majoria de progrés.

10

Aquesta nova majoria de progrés comptarà amb el suport d'una àmplia majoria de la societat catalana per dur a terme el seu projecte. Amb els treballadors i els sectors populars; amb els tècnics i professionals; amb els empresaris innovadors; amb la joventut i amb els nuclis més actius de tot el país. El nostre és un projecte adreçat al conjunt de la societat catalana, en la qual volem que s'integrin, en peu d'igualtat, els sectors avui marginats. Els socialistes creiem que els interessos de tots aquests sectors conflueixen, en aquest moment, en uns objectius comuns. Però evitarem que interessos corporatius passin per davant d'interessos generals.

Aquesta nova majoria de progrés comptarà amb el suport d'una àmplia majoria de la societat catalana

11

Quins són avui els punts de confluència, els objectius programàtics, que poden fer coincidir aquests sectors? Nosaltres proposem un programa, que desenvolupem a continuació, que es basa en quatre grans eixos: pel bon govern de Catalunya; aprofitar l'onada de creixement econòmic per modernitzar i fer créixer el país; estendre la prosperitat a tothom; aprofundir l'autogovern de Catalunya en una perspectiva federalista.

Nosaltres proposem un programa

Pel bon govern de Catalunya

12

Totes les institucions de la Generalitat han de poder desenvolupar dignament el paper que els correspon

Totes les institucions de la Generalitat han de poder desenvolupar dignament el paper que els correspon. Cal retornar a totes elles el seu rol institucional: Parlament, Presidència de la Generalitat, Consell Executiu.

13

El Parlament de Catalunya ha de recuperar un paper central en la nostra vida democràtica

El Parlament de Catalunya, com a representació del poble de Catalunya, ha de recuperar un paper central en la nostra vida democràtica. La millora del seu funcionament i flexibilitat és la garantia per tal de poder connectar els problemes i esperances de la nostra societat amb la nostra cambra democràtica. Cal un canvi d'actitud per part del President i del Consell Executiu per facilitar una vida parlamentària normalitzada. Cal introduir, a més de l'impuls i el control del govern, noves orientacions en la nostra vida parlamentària que permetin que els nous i vells problemes de la nostra societat siguin objecte d'estudi i de propostes en el si del nostre Parlament.

14

Cal un President de la Generalitat que sàpiga representar democràticament el pluralisme de la societat catalana

El President de la Generalitat és qui ostenta la més alta representació de la Generalitat i l'ordinària de l'Estat a Catalunya. Cal un President de la Generalitat que sàpiga representar democràticament el pluralisme de la societat catalana. Cal un President amb visió i actituds d'estadista que cerqui acords bàsics entorn dels grans temes de la política catalana, per damunt de les confrontacions partidistes. Cal un President que sàpiga projectar el nostre país amb tot el seu contingut de riquesa cultural, pluralisme polític i sindical i diversitat ideològica. Cal un President que, al marge de la composició política del govern de l'Estat, tingui voluntat de cercar acords profitosos per a Catalunya i no caigui en enfrontaments estèrils. Cal un President que potenciï el seu important paper d'ésser, a més, l'autoritat que té la representació ordinària de l'Estat a Catalunya.

15

Retornar el prestigi i credibilitat als membres del govern de Catalunya

La composició del Consell Executiu ha de respondre al criteri de cercar els millors consellers possibles amb bona experiència política i capacitat de gestió reconeguda. Un Consell Executiu devaluat i amb incapacitat polítco-tècnica és la pitjor garantia per assolir un bon govern a Catalunya. Els consellers han d'ésser interlocutors vàlids a importants nivells de les diferents administracions. Avui ens trobem en el punt més baix de la capacitat d'acció política per part dels consellers. Retornar el prestigi i credibilitat als membres del govern de Catalunya és ara una exigència nacional.

16

La Generalitat disposa ara d'una administració poderosa

La Generalitat disposa ara d'una administració poderosa, que ha d'estar a l'altura dels recursos i les competències que ha de gestionar. Hem d'aspirar a tenir una administració eficient, capaç de prestar adequadament els serveis que té encomanats. Perquè, si haguéssim de comprar els serveis que la nostra família rep de la Generalitat, ¿pagaríem les 400.000 ptes. l'any que actualment ens costen? En pagaríem 35.000 ptes. al mes? En pagaríem més d'un 10% de renda?

17

L'administració pública catalana ha d'ésser, però, un model d'eficiència, honestedat i transparència. No pot caure en l'error de reproduir alguns dels pitjors vicis de l'administració central, que tant hem denunciat. És urgent, doncs, establir criteris objectius i neutrals d'actuació: cal superar el clientelisme que s'ha anat imposant en la concessió de subvencions, en perjudici de centenars i milers d'iniciatives que es troben mal ateses. És urgent d'esmerçar els recursos escassos d'una manera eficient en benefici de les necessitats reals de la societat catalana: la publicitat institucional només pot justificar-se, avui, per informacions necessàries als ciutadans o per campanyes dirigides al major benestar col·lectiu —droga, tabac, alcohol, etc.—; objectius que queden ben lluny, malauradament, de la malversació actual, sovint adreçada subliminarment a la propaganda personal o de partit. És urgent que l'administració autonòmica doni un bon exemple en l'extensió de la moralitat pública: el joc ha tingut recentment un trist protagonisme en la política catalana, perquè, en comptes de reduir-lo a uns marges prudencials, hem vist com era estimulat, propagat a comerços i botigues, gestionat d'una manera absolutament irregular.

L'administració pública catalana ha d'ésser un model d'eficiència, honestedat i transparència

18

Catalunya ha d'éser un model d'aprofundiment de la democràcia i dels criteris de participació dels ciutadans. No pot ser que en l'àmbit dels municipis es vagin avançant models de descentralització política i participació mentre l'administració de Catalunya avança en un concepte centralista, desconfiat i recelós del que són els mecanismes de distribució del poder. Cal un avenç harmònic en totes direccions que permeti una distribució territorial del poder en funció de la voluntat dels electors i una legislació que progressi en els mecanismes de participació sindical, empresarial i associativa en els diferents àmbits on es prenen les decisions polítiques.

Participació dels ciutadans

19

L'Estatut ens manifesta una clara voluntat de desconcentrar i descentralitzar l'administració de la Generalitat. Avui, dissortadament, més del 90% dels llocs de comandament dels diferents departaments del Consell Executiu es troben situats al municipi de Barcelona. Per una concepció de Catalunya més equilibrada políticament i administrativament, és del tot necessari un gran esforç per situar l'administració de la Generalitat a prop dels municipis del nostre territori.

Situar l'administració de la Generalitat més a prop dels municipis

20

La sintonia profunda entre la Generalitat i els ens locals, i en concret els ajuntaments, és una exigència en les grans qüestions d'interès comú. Quan no es fa, hi surten perdent clarament els interessos dels ciutadans. Cap cosa important no es pot desenvolupar avui sense la col·laboració dels tres nivells d'administració: Estat, Autonomia, Ens Locals. Cal, doncs, que les relacions institucionals es produeixin en un terreny de col·laboració creativa en benefici del país i de cadascun dels seus habitants.

La sintonia profunda entre la Generalitat i els ens locals, i en concret els ajuntaments, és una exigència

21

La imposició d'unes Lleis d'Organització Territorial

Després de la imposició d'unes Lleis d'Organització Territorial tan polèmiques i partidistes, cal fer un gran esforç perquè els ciutadans de Catalunya no en pateixin les conseqüències més negatives. Cal refer el consens trencat per la voluntat excloent del govern de CiU. Necessitem unes comarques que responguin a l'actual realitat sòcio-econòmica del país i no un model completament desbordat per l'evolució experimentada en els darrers cinquanta anys. I necessitem també que les comarques tinguin un pes específic econòmic i siguin democràtiques. Que el fet metropolità quedi recollit i incentivat. Que la Generalitat arribi a prestar els seus serveis a prop de les nostres comarques. Aquests són uns quants elements bàsics i indispensables si volem una organització territorial de Catalunya pròpia de les darreries del segle XX.

22

I ara cal que la comarca no sigui un lloc de confrontació política sinó un punt de confluència d'iniciatives creadores

El comarcalisme ha estat sempre un fet viu a Catalunya. I ara cal que la comarca no sigui un lloc de confrontació política sinó un punt de confluència d'iniciatives creadores. Els projectes de desenvolupament comarcal han d'inspirar l'actuació territorial. Cal que s'hi respecti, doncs, el principi democràtic d'un home, una dona, un vot, i denunciar com a contràries al necessari esperit de concòrdia les brutals alteracions electorals de la dreta. Cal dotar de recursos suficients les nostres comarques per poder desenvolupar-hi unes actuacions positives i perquè no es frustrin les esperances que havien concitat.

23

Barcelona és avui un orgull de tot Catalunya

Barcelona és avui un orgull de tot Catalunya. És la nostra capital i té una clara vocació de capital de la Mediterrània. Però la ciutat real és molt més gran que el terme municipal de Barcelona, i per això els ajuntaments de l'entorn han defensat la necessitat d'una organització metropolitana. La força de Barcelona i el seu entorn —la meitat de la població de Catalunya— és una de les més grans garanties de manteniment i consolidació de la personalitat nacional de Catalunya. Els qui volen veure contrapoders en allò que són centres d'irradiació econòmica i cultural de primera magnitud no fan altra cosa que limitar el potencial de tot el país. Barcelona té avui grans possibilitats de futur i el projecte olímpic és una gran oportunitat per al conjunt de Catalunya. Cal que el govern de la Generalitat actuï creativament amb un esperit de col·laboració en el disseny de les grans polítiques, en la perspectiva dels propers anys. El que és bo per a Barcelona és bo per a Catalunya.

24

El Fons de Cooperació Local a Catalunya seria un dels millors instruments per recolzar l'autonomia dels nostres ajuntaments i comarques

La Generalitat de Catalunya hauria de relacionar-se amb els diferents ens locals a través d'unes normes clares i objectives. El Fons de Cooperació Local a Catalunya seria un dels millors instruments per recolzar l'autonomia dels nostres ajuntaments i comarques. És una exigència de comportament objectiu que situaria la Generalitat en les cotes desitjables de normalitat i en la línia d'una justa distribució dels seus recursos. Continuar en la lògica actual seria la perpetuació de l'arbitrisme més matusser. Les institucions han de col·laborar i la confrontació política ha de situar-se en el legítim terreny de les opcions diferenciades.

25

Els socialistes aspirem a fer present la societat catalana a la Generalitat i a potenciar els canals que facin possible aquesta presència. Catalunya necessita unes institucions públiques fortes i arrelades. Aquest enfortiment resulta enriquidor i positiu si s'assenta sobre una societat viva, organitzada, capaç d'expressar-se amb veus diverses i plurals. Per a nosaltres les veus dels treballadors tenen una especial importància. Per això ens proposem de mantenir un diàleg permanent amb els sindicats, impulsar una política que contribueixi a la seva major implantació i capacitat de representació i fer-los presents institucionalment en una Generalitat oberta a tota la societat.

Per a nosaltres les veus dels treballadors tenen una especial importància

26

El respecte a la llibertat d'expressió i al pluralisme informatiu han de constituir els elements fonamentals de la política de la Generalitat en matèria de mitjans de comunicació. Els ajuts han de respondre a criteris objectius i transparents. L'estímul a la premsa escrita totalment i/o parcialment en català és una via necessària per tal de normalitzar la presència del català. Cal un estímul dels projectes i realitats en el món de la comunicació sorgits dels ens locals. La Corporació Catalana de Ràdio i Televisió (CCRTV) ha de convertir-se en una organització exemplar quant a gestió econòmica, promoció cultural i potenciació del pluralisme democràtic de la nostra societat. Recuperar la normalitat democràtica en el terreny dels mitjans de comunicació és avui una gran exigència nacional. Eixamplar els estrets marges de la llibertat d'expressió és una de les maneres d'aprofundir la democràcia en el nostre país.

El respecte a la llibertat d'expressió i al pluralisme informatiu han de constituir els elements fonamentals de la Generalitat en matèria de mitjans de comunicació

27

Per als socialistes, l'únic marc possible de la creació i la producció cultural és la llibertat, la garantia permanent del dret a la diferència, la defensa enfront de tot intent d'uniformisme o de dirigisme. Així, doncs, diem no al clientelisme o a les relacions de vassallatge entre administració i societat que se'n desprenen. En canvi som conscients que, en un país a mig fer com el nostre, és imprescindible la suma d'esforços i la consegüent multiplicació d'energies. Això implica, en primer lloc, la clarificació, l'entesa i la cooperació entre les administracions: aquest era l'objectiu del «Pacte cultural», avui paralitzat, i aquesta és encara la nostra voluntat. I cal, en segon lloc, establir una entesa entre la Generalitat i cada sector de l'activitat cultural i propiciar la confluència de tots en objectius comuns.

L'únic marc possible de la creació i la producció cultural és la llibertat

28

En matèria de normalització lingüística, l'objectiu és que el català assoleixi realment la seva plenitud com a llengua pròpia del país, garantint alhora el coneixement del castellà. Això vol dir promoure l'establiment progressiu del català com a llengua vehicular de l'ensenyament, i fer dependre els ritmes de la realitat sòcio-lingüística de la població escolar de cada centre docent. I promoure també la territorialització de l'acció normalitzadora (classes per a adults i campanyes), mitjançant la creació d'una xarxa planificada de Centres de Normalització Lingüística que, depenent de la concertació entre administració local i autonòmica, permeti de fer una política arrapada a cada realitat local.

L'objectiu és que el català assoleixi realment la seva plenitud com a llengua pròpia del país

29

Del conjunt de competències que, segons l'Estatut, han de ser desenvolupades dins l'àmbit territorial de Catalunya, la justícia és potser la més endarrerida. Avançar en aquesta via significa, doncs, reforçar el nostre autogovern i contribuir a la millora general d'un dels pilars del sistema democràctic més deficitari. Un cop aprovada la delimitació de les demarcacions judicials i la localització de la seva capitalitat, i un cop creat finalment el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, caldrà cooperar en l'organització i la instal·lació de jutjats, així com acordar el traspàs dels mitjans materials necessaris perquè l'administració de justícia sigui més àgil i propera als ciutadans. L'atenció preferent al món penitenciari i als seus gravíssims dèficits i mancances és també un compte pendent que reclama urgència i eficàcia en l'actuació del Consell Executiu.

Paral·lelament, convé assegurar un millor sistema de policia, que garanteixi la seguretat dels ciutadans. Configurar una policia de Catalunya, no sobre la base de la competència entre els diversos cossos sinó, ben al contrari, sobre l'efectiva coordinació entre Policia Autonòmica, Policies locals i Forces de Seguretat de l'Estat que eviti duplicacions innecessàries i n'incrementi l'eficàcia.

La justícia és potser la més endarrerida

30

Si no hi posem remei, d'aquí fins a l'any 2000 tindrem eleccions cada any, llevat de 1993 i 1997. Aquesta freqüència és excessiva, desagrada als ciutadans i fa difícils els acords necessaris entre els partits i les institucions, ja que es viu en un clima electoral permanent. Nosaltres proposem a les altres forces polítiques que, en la mesura en què ho faci possible la legislació vigent, arribem a un acord conjunt que permeti acumular algunes convocatòries.

D'aquí fins a l'any 2000 tindrem eleccions cada any, llevat de 1993 i 1997

Aprofitar l'onada de creixement econòmic per modernitzar i fer progressar la societat catalana

31

L'economia de Catalunya està resultant especialment beneficiada de la millora de la situació econòmica. Pero el govern actual de la Generalitat, que tantes vegades s'ha escudat en la manca de competències per inhibir-se d'actuar, ha estat fonamentalment absent d'aquest procés. I en canvi la Generalitat pot desenvolupar una tasca molt positiva en la modernització del país. Té competències en els camps clau que permeten dur a terme, típicament i considerant sempre els impactes ambientals, polítiques de tipus estructural: política industrial, política d'infrastructures i política universitària i de recerca. Els grans processos d'adaptació i modernització han passat, en altres països, per l'acció en aquests camps.

El govern actual de la Generalitat ha estat fonamentalment absent d'aquest procés

32

És un fet lamentable que l'actual govern de Convergència i Unió no hagi definit un programa de desenvolupament industrial integrat, concertat amb les forces socials i coordinat amb totes les administracions, al qual aplicar els recursos pressupostaris. Ben al contrari, s'ha optat per l'ajut puntual i indiscriminat que ha caigut en el clientelisme i la mala administració d'uns recursos que, per altra banda, han estat dels més baixos entre totes les Comunitats Autònomes. Nosaltres, doncs, ens proposem de fer un Pla de Desenvolupament Industrial per a Catalunya, potenciar el CIDEM com a òrgan d'assessorament, formació i serveis a la indústria i potencials emprenedors, fomentar l'activitat industrial i la investigació tecnològica i fer que la Generalitat compti a l'hora de l'elaboració de les reglamentacions bàsiques de l'Estat que afectin la nostra indústria.

És un fet lamentable que l'actual govern de Convergència i Unió no hagi definit un programa de desenvolupament industrial integrat

33

Ara que a Catalunya s'observa una situació de major activitat econòmica, és del tot necessari que la política d'infrastructures prengui un fort dinamisme. Així, doncs, per exemple, cal desenvolupar una política d'urgència pel que fa a la construcció de l'eix transversal, que segons les previsions actuals assolirà un retard de dotze anys en relació amb els compromisos inicialment presos pel govern de CiU. Cal accelerar la realització dels cinturons de l'entorn de Barcelona i, en especial, concloure totalment el Segon Cinturó. S'ha d'arbitrar una política de programació conjunta Estat-Generalitat que faciliti el desenvolupament efectiu de l'Eix del Pirineu. S'ha d'adaptar el Pla de Carreteres de Catalunya a les futures previsions de trànsit i anar fent aquelles obres que, per criteris de connectivitat o de trànsit, es consideri que tenen preferència.

La política d'infrastructures ha de prendre un fort dinamisme

Caldrà impulsar polítiques de transport tendents a treure el major rendiment de la coordinació de les diferents institucions i agents actuants (Generalitat-Ens Metropolitans-Ajuntaments-Renfe i d'altres). La potenciació dels aeroports de Catalunya, i en especial el de Barcelona, cal que sigui un objectiu preferent. En el cas de les vies ferroviàries, cal actuar per assolir tres objectius bàsics: potenciació de les rodalies de Barcelona; reutilització de línies tradicionals com la de Barcelona-Puigcerdà; i connexió de Catalunya amb l'esquema de TGV d'escala europea.

34

La política d'aigües ha de ser presidida per un principi de solidaritat territorial i per la consideració que té, a les darreries del segle XX, de recurs escàs i factor limitatiu de creixement. Sota aquest prisma, cal endegar una política activa de

solidaritat amb totes les Comunitats Autònomes que formen part de l'àmbit de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre i emprendre, també urgentment, l'actualització del Pla d'Aigües de Catalunya.

La política d'aigües ha de ser presidida per un principi de solidaritat territorial

Quant a l'abastament d'aigua potable, és una vergonya que més de cent dels nostres municipis tinguin greus problemes per subministrar aigua potable als seus ciutadans. S'ha de restablir la situació amb tota urgència, així com superar els punts negres d'abastament de les diferents comarques de Catalunya. La depuració de les nostres aigües constitueix un dels reptes més importants de cara al futur i s'inscriu plenament en una política de defensa del nostre medi natural i, per tant, de la qualitat de vida dels ciutadans. Avui, els catalans paguem en el rebut de l'aigua molts diners com a taxa de sanejament d'aigües. L'actual Govern només ha invertit la meitat d'aquests recursos, cosa imperdonable perquè eren diners que els ciutadans hem entregat perquè es faci a fons la política de sanejament. És, doncs, important una rectificació immediata d'aquesta situació.

35

Anar substituint l'energia nuclear per fonts d'energia més segures i incentivar la política d'estalvi energètic

Després de Txèrnobil, ja no té sentit de construir les centrals nuclears tradicionals. I això perquè són molt menys segures que hom pensava, perquè no són recomanables econòmicament, perquè no redueixen en una mesura apreciable la nostra dependència de l'estranger, perquè les tecnologies nuclears avui utilitzables estan superades. Nosaltres, doncs, ens proposem que la Generalitat faci valer el seu pes polític per avançar cada cop més en la línia d'anar substituint l'energia nuclear per fonts d'energia més segures i d'incentivar la política d'estalvi energètic.

36

La Universitat està en crisi. Tenim els equips humans per tirar-la endavant però fa falta la voluntat política

La Universitat està en crisi. Tenim els equips humans per tirar-la endavant però fa falta la voluntat política de fer-ho, que s'ha de traduir en una major dotació de recursos econòmics i de mitjans de programació. Hem de potenciar, doncs, la Universitat, i per això assumim el compromís de doblar la capacitat d'inversió de les universitats catalanes i de convertir el Consell Interuniversitari en un autèntic òrgan de programació. Farem un esforç decidit en la solució dels grans problemes que actualment tenen les nostres universitats i evitarem la política de la fuga endavant, consistent en la creació d'objectius irrealitzables davant la dificultat de resoldre els problemes reals que tenim davant. És en aquest context que hem d'enfocar la qüestió de la quarta Universitat, que només tindrà sentit quan hi hagi una programació universitària clara i una concepció precisa de com ha d'ésser.

37

És un fet que avui no disposem d'una adequat sistema de formació professional i que cal transformar-lo

És un fet que avui no disposem d'un adequat sistema de formació professional i que cal transformar-lo en un sentit dinàmic, modern, adaptar-lo a les noves necessitats plantejades pels canvis econòmics i socials. La reforma educativa impulsada pels socialistes des del Ministeri d'Educació, que tindrà importants repercussions a Catalunya, facilitarà un millor futur si des d'aquí fem la feina ben feta. Així, doncs, els socialistes tenim el propòsit de millorar-ne els continguts, de multiplicar les pràctiques en empreses, de seleccionar acuradament les especialitats distribuint-les amb encert per les nostres comarques. Caldrà també donar una atenció específica a la formació permanent pedagògica i tècnica dels professors. En definitiva, ens proposem de posar la formació professional al nivell de qualitat que exigeix l'actual repte tecnològic.

38

Molta gent es mira encara l'agricultura catalana com un món uniforme i apartat dels processos de canvi de la nostra societat. I ben pocs saben, per exemple, que la renda per persona ocupada a l'agricultura és tan sols el 43% de la renda per persona ocupada en el conjunt de l'economia catalana. Els socialistes catalans pensem que és necessària una política agrària que asseguri a tots els pagesos un nivell de rendes i de condicions de vida i de treball equivalents a les dels treballadors d'altres sectors. Això vol dir, entre altes coses, mantenir un món rural actiu en base a la instal·lació de joves pagesos i al foment de l'ocupació rural, tot assegurant, en qualsevol cas, una actuació decidida per conservar l'espai agrari i el patrimoni rural.

És necessària una política agrària que asseguri a tots els pagesos un nivell de rendes i de condicions de vida i de treball equivalents a les dels treballadors

39

La promoció financera de la Generalitat ha de fonamentar-se en la seva solvència. La relació amb les institucions financeres ha de fugir de qualsevol aspecte que pugui donar lloc als tradicionals tractes de favor. És necessari repartir el risc i col·laborar amb aquelles institucions que ofereixin un millor tracte econòmic. Les caixes d'estalvis catalanes han d'ésser les entitats financeres que col·laborin més directament amb la Generalitat. Han d'ajudar els grans projectes de present i de futur de Catalunya i alhora cal que donin una bona destinació als seus beneficis a través dels importants recursos de l'Obra Social. Cal situar l'Institut Català de Finances de Catalunya en el nivell que li correspondria ateses les seves importants tasques. El prestigi de la Generalitat depèn també de la seva solidesa financera i de l'absoluta transparència en les seves actuacions.

La promoció financera de la Generalitat ha de fonamentar-se en la seva solvència

40

Catalunya sofreix un procés de maltractament sense que l'actual govern conservador apliqui una política medioambiental centrada en la solució dels grans problemes d'impacte ecològic. Considerem urgent i necessària una política ambiental activa, basada en una gestió efectiva del medi natural i del paisatge per evitar la degradació del nostre territori i l'avanç de l'erosió, prioritzant el planejament i la conservació enfront de la restauració. Una política que aconsegueixi disminuir el grau de contaminació i el risc de greus accidents ambientals, i que adopti mesures eficaces de prevenció, correcció i recuperació, amb una acció de govern que potenciï la participació de l'administració local. La legislació ambiental, sistemàticament burlada pel govern de CiU, ha d'orientar el desenvolupament d'una organització ambiental dotada de mitjans econòmics necessaris per resoldre aquests problemes urgents.

No gaire lluny de la mateixa voluntat de conservació i gaudi del medi natural es troba el desig de preservar i rehabilitar el patrimoni cultural que a Catalunya ens ha estat llegat amb tanta abundància i riquesa per les generacions que ens han precedit. Això és especialment necessari per al patrimoni arquitectònic, que ha de ser defensat no sols amb un afany conservacionista sinó amb la voluntat de trobar-li nous usos i destinacions d'interès general.

Considerem urgent i necessària una política ambiental activa; i cal preservar i rehabilitar el patrimoni cultural

Estendre la prosperitat a tothom

41

Els socialistes no hem de renunciar a situar l'objectiu d'un lloc de treball per a cada persona activa en el centre mateix de la nostra acció política

L'etapa de prosperitat pot beneficiar només uns sectors minoritaris de la societat o bé pot estendre's al conjunt de la societat. Hem d'evitar la consolidació d'un ampli sector de la societat marginat dels avantatges del creixement econòmic. En aquest sentit, els socialistes no podem renunciar a situar l'objectiu d'un lloc de treball per a cada persona activa en el centre mateix de la nostra acció política. Certament, la política econòmica del govern socialista s'ha mostrat especialment beneficiosa per a Catalunya. Mentre que fa dos, tres, quatre anys, el percentatge d'aturats era més elevat a Catalunya que a la resta d'Espanya, actualment la situació s'ha invertit. Però un 18% continua essent un percentatge dramàticament elevat, davant del qual cap govern no pot restar impassible. En aquesta qüestió no pot utilitzar-se la falta de competències com a excusa per a la inhibició.

L'atur és un gran problema per als ciutadans de Catalunya, per a les famílies i la societat catalana i, per tant, ha d'ésser una qüestió prioritària per a les administracions públiques. Així ho han entès els ajuntaments, que sense tenir competències formals estrictes, han fet un gran esforç financer en el terreny dels plans d'ocupació. El govern conservador de Convergència i Unió no considera l'atur un problema que hagi de preocupar els governants. És fidel a les polítiques més conservadores que creuen que només el mercat pot crear realment llocs de treball i que els poders públics s'han de limitar a protegir els interessos privats. L'acció del govern de Convergència i Unió ha destacat per la seva insuficiència, més preocupat com ha estat de plantejar problemes competencials que no per demostrar imaginació, audàcia i ambició política en un terreny en què hauria pogut posar-se al capdavant d'una gran proposta per a l'ocupació a Catalunya, que impliqués tots els nivells de govern. Nosaltres ens comprometem a fer-ho.

42

A Catalunya encara hi ha grans desigualtats socials i territorials

A Catalunya encara hi ha grans desigualtats socials i territorials: en xifres d'atur, hi ha comarques que se situen entorn del 10%, del 15%, mentre que aquelles que han patit més les conseqüències de la crisi industrial arriben en canvi al 30% o l'ultrapassen; en xifres de renda, les comarques que la tenen superior superen en un 50% les comarques de renda més baixa. Davant les situacions de marginació o desigualtat, la dreta proposa compadir-se dels pobres. Nosaltres proposem que no hi hagi pobres ni privilegiats. Volem establir les bases per destruir la maquinària de la misèria, és a dir, reduir les causes estructurals de les desigualtats i millorar les condicions de vida i de renda dels sectors de la població que estan en una pitjor situació econòmica i social. Per això ens proposem d'establir un sistema de mínims socials garantits per als sectors més desafavorits, per mitjà d'una política que complementi les pensions assistencials amb transferències directes i prestació de serveis fins a uns nivells dignes.

43

El panorama present de la sanitat catalana ve definit pel dèficit econòmic, pel desencís dels seus treballadors i professionals i per l'accés massificat de la població als serveis sanitaris

El panorama present de la sanitat catalana ve definit pel dèficit econòmic, pel desencís dels seus treballadors i professionals i per l'accés massificat de la població als serveis sanitaris. Per als socialistes, la superació d'aquest panorama passa per la constitució del Servei Català de la Salut, ordenat territorialment en àrees i resultat d'un gran acord entre la Generalitat i les administracions locals catalanes. Organisme gestor dels hospitals i dels centres d'atenció

primària de la Generalitat, el S.C.S. garantirà també el compliment de les obligacions municipals en matèria de salut pública i de control dels aliments, aigües i medi ambient. La Generalitat establirà criteris de planificació en l'adequació del S.C.S. per tal que tothom hi pugui accedir en condicions d'igualtat. La millora de la qualitat i la utilització eficient dels recursos seran objectius preferents d'uns serveis de salut que garantiran la participació activa dels ciutadans en la seva direcció i control a través dels ajuntaments, de les organitzacions d'usuaris i dels treballadors de la sanitat.

44

Catalunya ha estat sempre en primera línia en el camp de l'educació. Però ara correm el risc de quedar enrera si no rectifiquem amb un nou govern que sigui capaç d'aprofitar les grans potencialitats del nostre país. Col·laborant obertament i francament amb mestres, associacions de pares i estudiants, moviments de renovació pedagògica i col·lectius professionals. Treballant sense recels amb els ajuntaments amb l'objectiu comú de millorar, en quantitat i qualitat, l'escola pública.

El futur, en el terreny educatiu, presenta grans canvis. Des de l'escola bressol fins a la Universitat, tots els nostres centres d'ensenyament s'han d'orientar cap a aquesta societat més moderna, igualitària i desenvolupada que estem construint. Per això, per fer créixer el nostre patrimoni de sabers, de capacitat social, professional i tècnica, ens proposem tres principis bàsics: impulsar la participació i la descentralització, convertir l'escola en un instrument útil per fer front als nous reptes que ens imposa el desenvolupament tecnològic, i adequar el sistema educatiu a la diversitat territorial de Catalunya.

Catalunya ha estat sempre en primera línia en el camp de l'educació. Però ara correm el risc de quedar enrera si no rectifiquem amb un nou govern

45

Els socialistes defensem una política de Benestar i Serveis Socials que contribueixi a la superació de les desigualtats, mitjançant un conjunt de prestacions i serveis que, amb l'objectiu de garantir millor qualitat de vida, s'orientin a prevenir situacions de risc social i a potenciar la solidaritat. És en aquest marc que establim uns objectius preferents per a aquells sectors de població que es troben en situacions d'indefensió o marginalitat. La gent gran cada vegada més nombrosa a causa de l'envelliment de la població, la infància, les persones disminuïdes i altres col·lectius o capes de població, han d'ésser atesos mitjançant una actuació de govern integrada i eficaç, perquè el nucli familiar, la residència a la llar substitutòria, la salut, l'educació, l'ocupació o les prestacions socials, ajudin al reequilibri social.

Establim uns objectius preferents per aquells sectors de població que es troben en situacions d'indefensió o marginalitat

46

L'objectiu socialista d'aconseguir una societat més solidària, pluralista i integradora és present també per a aquells sectors de la població objectes i subjectes de les conseqüències de la droga. La conveniència d'una acció global des de totes les instàncies de l'administració i de la societat en general, és cabdal per aconseguir l'eficàcia en les accions empreses. Actuacions rigoroses orientades a tallar el tràfic de les drogues, conjuntament amb programes preventius, són prioritaris per disminuir en un futur immediat la incidència que actualment encara tenen. I uns serveis socials i sanitaris que donin cobertura als ciutadans emmalaltits per aquesta causa, que siguin qualitativament eficaços i plurals, per recuperar-los com a membres actius de la societat.

Plantar cara a la drogaaddicció

47

Un dels fenòmens més significatius del nostre temps és el procés d'evolució de la dona en la vida professional i social. Però la igualtat d'oportunitats

La igualtat d'oportunitats entre l'home i la dona és una de les grans fites democràtiques i igualitàries encara no assolides per la societat

entre l'home i la dona és una de les grans fites democràtiques i igualitàries encara no assolides per la societat. La tasca de govern de la Generalitat pot contribuir-hi d'una manera efectiva recuperant la tradició perduda a Catalunya de propostes legislatives de signe progressista i endegant d'una vegada una política específica per a la dona que ha estat fins ara pràcticament inexistent.

48

250.000 joves sense feina, 70.000 que no han trobat encara la seva primera ocupació, un alt percentatge de fracàs escolar, problemes en augment de marginació i drogodependències configuren una realitat juvenil que cal afrontar. Els socialistes l'abordarem lluitant amb decisió contra l'atur juvenil, prioritzant la inserció social i professional dels joves i la millora de la formació tècnica i professional. Tornarem a fer de l'ensenyament un element de renovació i impuls social, tot propiciant la integració dels sectors juvenils menys afavorits. Augmentarem el suport a l'associacionisme juvenil. I és que només els joves, com a sector social conscient dels seus problemes i organitzat de forma solidària, poden ser el motor de les necessàries transformacions socials. En definitiva, ens proposem de mobilitzar el conjunt de la societat per garantir als joves el lloc que els pertoca.

Ens proposem de mobilitzar el conjunt de la societat per garantir als joves el lloc que els pertoca

49

Cada dia l'esport pren entre nosaltres un protagonisme més gran. Al nombre creixent de practicants i a la millora i l'increment de les instal·lacions s'afegeix ara l'estímul d'una manifestació tan especial i tan important com són els Jocs Olímpics de 1992. Ens queda, però, molt de camp per córrer en l'esport escolar, en la necessària articulació de l'esport base i de l'esport d'èlite, en la dotació dels mitjans imprescindibles per a la generalització d'aquesta activitat. L'esport necessita d'una política activa, que en segueixi totes les fases i que permeti que en tota activitat esportiva es donin de debò els fins de millorament físic i moral que li són propis.

Cada dia l'esport pren entre nosaltres un protagonisme més gran

50

Les desigualtats inter-territorials de renda exigeixen, també, una política d'ordenació del territori que tingui en compte el reequilibri i la solidaritat. Per això cal un creixement ordenat i no especulatiu de la Barcelona metropolitana, i també cal impulsar mecanismes financers que garanteixin la solidaritat entre poblacions que gaudeixin d'uns mateixos serveis i que tenen capacitats tributàries molt diferents. Els socialistes afirmem, en aquest sentit, que només una entitat de govern local amb jurisdicció sobre aquesta realitat territorial pot garantir aquests objectius.

Cal un creixement ordenat i no especulatiu de la Barcelona metropolitana

51

La política d'inversions de la Generalitat ha de tenir en compte les desigualtats de renda entre territoris, per tal de corregir-les. Això, que sembla elemental, és el contrari del que ha fet el govern de CiU, que ha agreujat més les desigualtats invertint més en les comarques de més renda o de menys atur. Així, la inversió per habitant en les comarques amb taxa d'atur inferior a la mitjana ha estat el doble de les altres, les més castigades per la crisi industrial. Una cosa semblant s'esdevé si comparem el nivell de renda i la inversió a cada comarca. I no cal dir que les comarques on CiU obté més vots han estat, indubtablement, més afavorides. Lluny d'un criteri partidista, és indiscutible que cal afavorir les vint-i-cinc comarques que tenen un nivell de renda inferior a la mitjana de Catalunya.

La política d'inversions de la Generalitat ha de tenir en compte les desigualtats de renda entre territoris

Una perspectiva federalista de l'Estat de les autonomies

52

El pacte constitucional va obrir una pàgina nova en la història d'Espanya, en la qual tots hem dipositat l'esperança que serà possible resoldre els contenciosos de les nacionalitats històriques i transformar i modernitzar el vell Estat centralista. Transcorreguts deu anys de l'inici del procés autonòmic, la nostra valoració és que s'ha cobert una primera etapa en què hem donat un pas endavant significatiu en el procés de descentralització.

S'ha cobert una primera etapa en què hem donat un pas endavant significatiu

53

Però també hem de dir que no s'han cobert plenament els objectius desitjats. El procés de descentralització encara és insuficient: han de continuar les transferències de l'estat als governs sub-centrals i, especialment, cal donar un gran impuls als governs locals. El procés de descentralització de les facultats de gestió no ha anat acompanyat de la necessària descentralització del poder polític: la capacitat legislativa dels governs autonòmics ha quedat molt limitada per l'existència d'una normativa prèvia de l'estat imposant i excessiva; i, d'altra banda, la hisenda autonòmica es compon fonamentalment de subvencions procedents del govern central i, en bona part, de subvencions condicionades. El govern central ha tendit a adoptar una actitud recelosa i cautelar respecte a les Comunitats Autònomes; no s'han establert mecanismes institucionals apropiats per responsabilitzar-les en la política d'Estat. Aquesta manca d'institucionalització ha propiciat la lògica de la confrontació abans que la lògica de la col·laboració.

No s'han cobert plenament els objectius desitjats

54

L'objectiu d'un Estat autonòmic que garanteixi les cotes d'autogovern polític a què aspirem no s'ha assolit encara. I els socialistes catalans hem d'expressar la nostra preocupació per aquest fet, que té repercussions negatives en el conjunt de l'Estat, i les té especialment a Catalunya on moltes vegades la vida política ha estat presidida per una confrontació estèril entre la reivindicació genèrica del nacionalisme conservador i la pervivència de les actituds centralistes.

L'objectiu d'un Estat autonòmic que garanteixi les cotes d'autogovern polític a què aspirem no s'ha assolit encara

55

Avui estem en un moment decisiu. En una cruïlla en què s'obren dos camins: o bé donar un nou impuls al procés autonòmic desplegant a fons les potencialitats institucionals, o bé concedir-se una pausa després d'un procés, com el que hem viscut, que indiscutiblement cal qualificar d'intens. Aquesta pausa seria, al nostre entendre, un greu error que podria posar en qüestió la viabilitat mateixa dels resultats del procés autonòmic. En aquesta qüestió, el moviment endavant és l'única política possible.

Avui estem en un moment decisiu. En una cruïlla en què s'obren dos camins

56

Tenim, en definitiva, dos escenaris possibles. Un escenari, que considerem negatiu, seria la pervivència renovada d'un model centralista. És a dir, la consolidació d'un Estat neo-centralista, la configuració dels governs autonòmics com una forma de governs locals de nou tipus. El risc d'anar en aquesta direcció és ben present, perquè hi ha nombrosos factors que pressionen en aquest sentit. L'altre escenari possible és donar un nou impuls al procés autonòmic,

Per una alternativa federalista en el desenvolupament de l'Estat autonòmic

que permeti l'aprofundiment de l'autogovern polític de les Comunitats Autònomes i la cooperació i la responsabilització de totes elles en les qüestions d'Estat. Hem d'apostar, en definitiva, per dotar de continguts federals l'Estat de les autonomies. Hem d'optar, en fi, per una alternativa federalista en el desenvolupament de l'Estat autonòmic.

57

En les qüestions bàsiques l'Estat de les autonomies pot funcionar com un Estat federal

Certament la Constitució espanyola no consagra l'Estat federal. La qüestió de la sobirania és resolta de forma diferent en la Constitució espanyola que en les constitucions federals. Però deixant al marge aquesta important qüestió de principi, res no impedeix en el marc constitucional que el desenvolupament de l'Estat de les autonomies es realitzi prenent com a punt de referència l'exemple dels Estats federals. En les qüestions bàsiques, l'Estat de les autonomies pot funcionar com un Estat federal. Això ja no depèn de la Constitució sinó de la voluntat de les forces polítiques.

La Generalitat de Catalunya pot funcionar com en un sistema federal i nosaltres proposem establir un horitzó en el qual s'assoleixin els objectius següents: delimitació precisa de competències legislatives entre el poder central i els autonòmics; formulació d'un model d'hisenda autonòmica que superi les limitacions de l'actual, tot completant els avanços realitzats el novembre de 1986; competència autonòmica en el desplegament de l'administració en el territori, tant en el sentit de gestionar competències de titularitat estatal com en el de decidir de forma efectiva en l'àmbit de l'administració local; reforma de l'administració de l'Estat —central i perifèrica—, per tal d'adaptar-la a la nova estructura autonòmica: i establiment de fórmules que facin possible la participació de les Comunitats Autònomes en la política d'Estat.

58

Avui el fet municipal apareix a Catalunya com el nivell més discriminat

La vocació municipalista del PSC adquireix el seu ple sentit a partir, precisament, del reconeixement clar de la competència de la Generalitat en aquest camp. Més recursos, més competències i més capacitat de gestió per als ajuntaments, en l'horitzó del 50%-25%-25% tantes vegades propugnat. Avui el fet municipal apareix a Catalunya com el nivell més discriminat. Cal assolir l'objectiu de reequilibri entre els tres nivells com a via per a la millor prestació de serveis públics als ciutadans.

59

Acord bàsic entre les forces polítiques de Catalunya i negociació i diàleg amb el govern de l'Estat

Tan important com establir els objectius, ho és definir els procediments. Els socialistes pensem que l'aprofundiment de l'autogovern s'ha de basar en una doble línia de conducta: acord bàsic entre les forces polítiques de Catalunya i negociació i diàleg amb el govern de l'Estat.

60

Els socialistes condemnem qualsevol feblesa amb la via de la violència

Els socialistes condemnem qualsevol feblesa, activa o passiva, directa o indirecta, amb la via de la violència. Mai no podrem pensar que ens hem equivocat per haver utilitzat la via pacífica i democràtica. Els resultats podran no agradar-nos, però sempre pensarem i defensarem que només per aquesta via es poden modificar.

61

La solidaritat efectiva amb tots els països del món

Sempre ha estat una constant de l'ideari socialista la voluntat d'unir l'afirmació clara dels nostres drets nacionals amb la solidaritat efectiva amb tots els països del món, especialment amb aquells que viuen sota el domini de rè-

gims totalitaris o que són víctimes del subdesenvolupament. Catalunya no pot ser feta en la ignorància d'allò que passa fora del nostre territori. Però més enllà d'una simple retòrica internacionalista ens sembla imprescindible de materialitzar la nostra solidaritat en programes concrets d'ajuda i de col·laboració personal i econòmica amb càrrec als pressupostos de la Generalitat.

62

Per altra banda, per raons d'ordre històric i d'actualitat immediata, Europa ha esdevingut finalment l'àmbit privilegiat de relació i d'atenció de la Catalunya i l'Espanya dels darrers anys. En aquest sentit caldrà reforçar molt més les iniciatives ja preses, en la línia d'intensificar el nostre paper econòmic i polític i de cercar en la mesura que sigui possible una veu específica de Catalunya en el marc de les regions europees. Una bona manera de contribuir-hi és donar als organismes europeistes de la Generalitat el caràcter institucional i apartidista que els pertoca.

Europa ha esdevingut finalment l'àmbit privilegiat de relació

Us convidem a fer-nos arribar les vostres idees i els vostres suggeriments a fi de poder-los incorporar al text definitiu del Manifest Programa Socialista.

Gràcies per endavant.

Trameteu la vostra aportació a:

PSC
PSC-PSOE

COMISSIÓ REDACTORA DEL MANIFEST PROGRAMA

Nicaragua, 75 • 08029 Barcelona

D. L. B. 3.480-1968